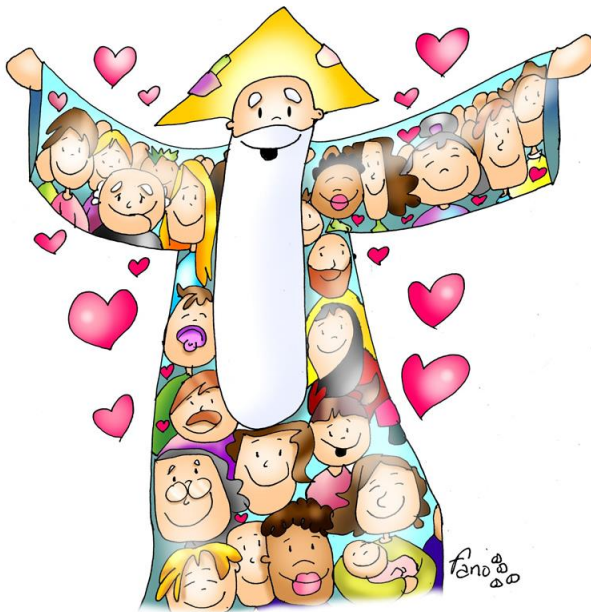

PARTICIPANTE

Diocese de Ourense - Lectio Divina

**TEMA 3: “VÓS SODES O CORPO DE CRISTO,
e cada un é un membro”
(1Cor 12, 12)**

“A unidade da Igrexa non é uniformidade, senón integración orgánica das lexítimas diversidade. É a realidade de moitos membros unidos nun só corpo, o único Corpo de Cristo.” (NMI 46)

Soñando o Ideal

COMEZAMOS cun **canto** e encomendando a Deus este momento de Lectio Divina.

ORACIÓN DE INICIO

*Señor Xesús,
estamos aquí reunidos para escoitar a túa Palabra
que nos fala na vida e na Sagrada Escritura.
Dános a alegría de experimentarte próximo,
de coñecerte cada día un pouco máis,
de chegar aos poucos ao fondo do teu corazón.
Sabemos que só ti es a fonte de toda felicidade,
por iso queremos enchernos de ti.
Desta forma sabemos, tamén,
que faremos máis felices a todos os que nos rodean.
Dános lucidez para atoparte,
corazón ardente para amarte e valentía para servirte.
Dános a graza de saber orar
e levar unha vida de acordo á nosa oración.
Que poidamos ser no medio do noso mundo
ese grao de sal e esa faísca de luz
que ilumine, alegre e dea sabor
á vida de todos os que nos rodean. AMÉN.*

I. MIRANDO XUNTOS A NOSA REALIDADE

Lemos o seguinte relato:

Na casa dos Álvarez viven un montón de persoas: os avós Xenerosa e Máximo, os pais, Xoan e Mariña, e os tres fillos destes: Liliana, Andrés e a pequena Betty. A casa non é moi grande pero hai lugar para todos e todos son importantes. Que sería da casa sen os avós? Ou sen os nenos? Todos fan falta. Iso non quere dicir que non haxa problemas. Hainos todos os días. Onte mesmo atopouse mal a avoa Xenerosa. Levárona ao médico e di que hai que operar, aínda que non parece grave. Iso crea un conflito porque como se van a arranxar para estar con ela e atender ao mesmo tempo o negocio de venda e reparación de calzado? Ademais, están a casa, o avó que ten os seus achaques e os nenos que requiren coidados e agarimo.

- “Agora toca así, di Mariña. Xa veremos como nos imos arranxando. O importante é que a avoa estea ben atendida e os nenos teñan o necesario”.

DIALOGAMOS:

- Unha familia grande. *Sobra alguén nesa casa?*
- Cando xorde un problema, *como se soluciona?*
- Os que máis gastan son os avós e os nenos *Sería unha boa solución o deixar aos avós sós?*

II. ESCOITEMOS A PALABRA DE DEUS

Preparámonos internamente facendo silencio interior para acoller a mensaxe que o Señor quere transmitirnos coa súa Palabra.

Pode axudarnos facer un momento de silencio, abrir unha Biblia e acender unha vela.

Logo un do grupo proclama **1Cor 12, 12-31**:

***12* Porque igual que o corpo, sendo un, ten moitos membros e todos estes membros, con seren moitos, non fan máis dun corpo: así tamén Cristo.**

***13* Porque a todos nos bautizaron nun único Espírito, para formarmos un único corpo: tanto xudeus coma gregos, tanto escravos coma libres. E a todos se nos deu a beber un único Espírito.**

***14* Pois ben, o corpo non está formado por un único membro senón por moitos. *15* Se o pé dixer: "como non son man, eu non son do corpo", non por iso deixaba de ser do corpo. *16* E se o oído**

dixer: "como non son ollo, eu non son do corpo", non por iso deixaba de ser do corpo. ¹⁷Se todo o corpo for ollo, ¿onde estaría o oído? Se for todo oído, ¿onde estaría o ulido? ¹⁸Ora, foi Deus quen puxo os membros, colocando cada un deles no corpo coma El quixo. ¹⁹Se todo for un único membro, ¿onde estaría o corpo? ²⁰En realidade, hai moitos membros, pero un corpo só. ²¹O ollo non lle pode dicir á man: "Non preciso de ti", nin a cabeza ós pés: "non preciso de vós". ²²Todo o contrario: os membros do corpo que parecen máis débiles son os máis necesarios; ²³e os que temos por menos decorosos, cubrímolos con máis decoro; e os menos honestos tratámolos con máis recato; ²⁴cousa que non precisan os honestos. Deus dispuxo o corpo, dándolle máis honor ó máis privado del, ²⁵para que non haxa discordia no corpo; senón que, ó revés, os membros se preocupen por igual uns dos outros. ²⁶E así, cando padece un membro, todos padecen con el; cando a un membro o tratan ben, todos se alegran con el. ²⁷Ben, pois vós sodes corpo de Cristo e tamén membros, cada un pola súa parte. ²⁸Na Igrexa dispuxo Deus primeiro os apóstolos, logo

os profetas, en terceiro lugar os mestres. Despois os que teñen poder de facer milagres; finalmente os que teñen don de curacións, de asistencia, de goberno, de falar distintas linguas. ²⁹¿Ou é que todos son apóstolos? ¿Todos son profetas? ¿Todos son mestres? ¿Todos fan milagres? ³⁰¿Todos teñen o don de curar? ¿Todos falan en moitas linguas? ¿Todos saben interpretar? ³¹De todos modos, cobizade os carismas mellores. Pero, ademais aínda vos vou mostrar o camiño por excelencia.

Volvamos ler este texto deixando que a Palabra de Deus toque os nosos corazóns. Quizais é moi coñecido pero por iso mesmo fixarémonos máis nel para captar todo o seu significado.

Fixémonos.

- Con que compara San Pablo a Comunidade crente? (ler vv. 12 e 27)
- Por que usa o apóstolo esa comparación?
- A diferenza é causa de enfrontamento? Por que?
- É importante que haxa diferentes membros? Para que?

- *A que membro do corpo hai que coidar máis? Por que?*

III. MEDITACIÓN

A Igrexa é coma un Corpo onde Cristo é a cabeza.

“O corpo nos está formado por un único membro” (v. 14) Os diferentes carismas ou calidades son un don de Deus. Somos distintos pero unidos polo mesmo Espírito e por iso podemos axudarnos máis e mellor. *Vivo a diferenza como un agasallo de Deus?*

“O ollo non lle pode dicir á man: «Non preciso de ti»” (v.21) Cada membro ten o seu papel neste organismo que chamamos Corpo ou Igrexa. *Asumo con alegría que o importante non é que eu brille senón o ben de todo o Corpo?*

“Na Igrexa dispuxo Deus primeiro...” (v. 28) É inevitable que xurdan conflitos entre nós. *Como debemos arranxar as diferenzas?*

IV. CONTEMPLACIÓN E ORACIÓN

É momento para a ORACIÓN e o COMPROMISO....

Volvemos ler o texto bíblico...

Facemos SILENCIO para a oración persoal.... (Se parece oportuno expresamos en voz alta nosas peticións)

Deamos grazas por ser diferentes e con todo necesitar os uns dos outros porque somos “un só Corpo”.

Podemos terminar cantando ***Iglesia peregrina***.

Todos unidos formando un solo cuerpo,
un pueblo que en la Pascua nació.

Miembros de Cristo en sangre redimidos,
Iglesia peregrina de Dios.

